

נחמה והרוחות

בני הטובים

ביותר

המסיבות של ירושלים הן אחד הדברים המפורסמים ביותר בארץ. כמה שהעיר הישנה צנועה בימות החול שלה, ככה היא פרוצה בימות החג שלה, וכולם יודעים את זה.

עכשיו הגיעו המסיבות העליונות גם אל הדור הצעיר. ביום השישי ערכו מסיבה כי זאת כל הבנים של הירושלמים הזקנים והחשובים.

המסיבה נערכה בביתו של **דוד גרבר**, בנו של אחד מעסקני ההסתדרות הציונית, והשתתפו בה השתתפות פעילה: **דובי שיק**, הבן של בעל המלונות, **אורי גרינבאום**, בנו של יבואן-סכסיל ידוע, והבן של קונסול-הכבוד של פנמה בישראל, **חסידיה**.

כל המשתתפים הללו הטיעו את נערותי-הם הצעירות במוסגג הפתוח של דובי שיק, הביאו אותן אל הנשף יחד עם הרבה בקי קים מכל מיני סוגים, כיבוד רב ושאר פרפראות.

הפספון ניגן שירים שמחים, הנערות רקדו ריקודים עליונים, והנערים שמו בעלי-צות את כל הבקבוקים שהיו שם. רק אחד דים מהנערים הללו לא עברו את גיל ה-שמונה-עשרה, אבל לנערות זה לא הפריע. הן עצמן היו עוד הרבה יותר צעירות מזה.

אפילו די מתבלטות ומתפקסמות בעניין הזה. **דליה לביא**, כזכור, גרמה לגירושיו של **ג'ון סנדיבאן**, והואשמה על-ידי אש-תו בניאוף, וגיון התגרש מאשתו לטובת דליה.

מאז גירושיו, שארעו לפני ארבעה חודשים, היא כבר הספיקה להשתתף בשלושה סרטים: המרגל עם האף הקפוא, קאזינו רו-יאל וטייל לירח.

הצרה איתה שמרוב עבודה אין לה זמן או הזדמנות להתחתן עם הגיון הזה, כי קושי היה לה הזמן הדרוש כדי לקחת את-תו מאשתו.

עוד דליה לא מתחתנת, ו**ג'ילה גולדן** כבר מתגרשת. היא היתה נשואה כל השנים הי-ללו לרופא, ועכשיו, עוד לפני שזוהה אותה באופן חוקי, היא כבר נראית בחברתו של

המזכר ונחמה

לאחר חצי-שעה של עילפון, התאוששה נח-מה, שבה לאיתנה, וחזרה להמשיך את ה-ריקוד העליון, בדיוק באותו מקום שהפסי-קה אותו.

כשהצגה נגמרה, היא הופיעה גם בהצגה השניה, ואז היא נכנסה לבדה לפיאט הקטן שלה ונעלמה לכיוון בתים. איש לא ליווה אותה, ואיש לא נשאר לשמור עליה, במיק-רה שתתעלף שנית. היא בילתה את הלילה לבדה, כמו את כל שאר הלילות. ולא היתה זו בדידות שנכפתה עליה — אלא בדידות מרצון. למחרת שבה והופיעה על הבמה, כאילו דבר לא אירע.

מה, אם כן, בכל זאת אירע לנחמה הגדול? שום דבר. היא פשוט הלכה בדרכה של הגברת **מרגוט קלאוזנר** ובדרכן של עוד נשים גדולות וטובות, והפכה ספיריטואליס-טית. מזה שנה, מאז מות אביה, היא החלה מתגוררת יותר ויותר מבני אדם, ויש אנ-שים האומרים שהיא מבלה יותר ויותר מ-זמנה הפנוי בחברת הרוחות.

כוכבות

וכוכבים

כוכבת סרטים נהגת להתחתן ולהתגרש מדי פעם בפעם, וללוות את הדברים הללו בכל מיני סקנדלים ושערוריות, קטנות או גדולות.

הכוכבות הישראליות לא מפגרות אחרי הכוכבות הלא-ישראליות, ובזמן האחרון הן

בזמן האחרון לא רואים את **נחמה הנ-דל**, ולא שומעים עליה דבר. זה לגמרי לא מתאים לה, ואין איש, על כן, שלא מתפלא על זה. עד לפני שנה היתה נחמה אחת הי-בחורות המפורסמות והמדוברות ביותר בי-מדינה.

היא יצאה עם מיטב הגברים של הארץ, ותמיד אפשר היה לראות את החיוך המלבין שלה זוהר לצידו של אחד המלומים האדיבים שלה.

היא היתה עורכת מסיבות, שרה ומנגנת על גיטרה, או על פסנתר, ומשוחחת עם הי-מוזמנים בספרדית, או בצרפתית, או בי-עברית שוטפת.

בימים אלה היא הגיעה לגיל שלושים, אבל לפני כן היא הספיקה לנצל את כשרי-נותיה בשטחים שונים ומגוונים. היא למדה באוניברסיטה, והיא למדה באקדמיה למוסי-קה, ובשתייהן נחשבה לגאון לא-רגיל. היא שיחקה בלהקת הנחל, השתתפה בבצל-ירוק, למדה שפות במשאית, כשהלהקה הי-תה נוסעת להופעות בערים רחוקות, למדה באותו זמן לנגן על חליל, ובהפסקות, בין ההופעות, היא אפילו למדה לתקתק שוטף על מכונת-כתיבה.

כולם אהבו אותה, והיא אהבה את כולם, וכל ידידיה וידידותיה הרבים היו מתאספים בכיתה, לשמוע אותה מנגנת על גיטרה, או על פסנתר, או על חליל או על מכונת-כתיבה.

כל זה נמשך עד לפני שנה. לפני שנה היא הסתגרה בפנטהאון שלה, בקומה ה-12, בבתי-ים, ומאז כמעט איש לא רואה אותה. וכשראו אותה, היא לא היתה מלחה יותר על-ידי מלומים חביבים, ולא מבזבזת את זמנה בבילויים חברתיים. היא היתה תמיד בדרך — מהבית שלה, או — אל הבית שלה.

היא היתה מגיעה למקום-עבודתה לפיאט הקטן שלה, ולאחר העבודה היא היתה נכ-נסת בחזרה לפיאט הקטן, ומסיעה אותו ישר הביתה לבתים. אפילו בהופעת-הבכורה שלה בהמלך ואני היא היתה בודדה, ובתום הי-הצגה היא יצאה לחוג את המאורע עם **יורם קניוק** ו**יוסי גרבר**, שני חברים לעבודה, רק איתם וללא שום גבר נוסף כלשהו.

לא ברור אם הבדידות השפיעה עליה או לא, אבל ביום השבת האחרון, כשהלהקה של המלך ואני הופיעה בכפר ורבורג, היא לא היתה במצב כל כך טוב.

ההצגה הראשונה עברה עליה בסדר גמור. היא שרה כשהיתה צריכה לשיר, רקדה כש-היתה צריכה לרקוד, והקהל הנלהב מחא לה כף. אבל היא הצליחה להגיע עד לריקוד הגדול, אותו היא רוקדת עם יוסי גרבר, מלך סיאם, ואז כשהריקוד רק התחיל, היא נעלמה לתוך המסך.

המסך נסגר. אחד השחקנים הודיע על הפסקה של חצי שעה, וכל שאר השחקנים לקחו את נחמה המעולפת, השכיבו אותה בחדר-ההלבשה שלה, וניסו להשיב אותה לתחייה.

בינתיים הועיקו את המחליפה שלה, הי-דה שרת, והעמידו אותה במצב הכן. אבל

סמי קופל היה תמיד הבן של קופל מ-קופל טורס. עוד מזמן שנולד, ועמיה **בן-ארי** היתה, לעומת זאת, כל הזמן בתו של **בנימין בן-ארי**, הלא הוא אחיו של **דוד בן-ארי**, מי שהיה ראש עיריית בתים.

משפחת בן-ארי, הידועה כאחת המשפחות העשירות בבתי-ים, ומשפחת קופל, שגם היא לא ענייה באופן מיוחד, עמדו להתחתן זו בזו, משום שהבת של משפחת בן-ארי היתה מאוהבת בבן של קופל.

זה היה לפני שנתיים. הכל הוכן לחתו-נה, עמיה הנאה, בת העשרים ושתיים, הכי-נה לה כבר שמלת חופה, וסמי הנאה, בן-העשרים וארבע, הכין לו חופש-ידבש מן-העבודה. הוא עובד כמנהל מחלקת-נסיעות-חוף, בעסק של אביו.

אבל החתונה לא התקיימה. סמי ביטל את החופשה שלו, ועמיה השתמשה בשמלת הי-חופה שלה על מנת להתחתן עם **גדעון כניצבני**, נערה-הוזהר שהיה מפורסם בזכות אביו הקבלן ובזכות עצמו, ומכונית הקונסט-הפתוחה שלו.

סמי קופל לא נשאר בודד לזמן רב. לי-אחר כמה חודשים הציגו לפניו בחורה חמור-דה מאוד שמצאה חן בעיניו, והוא התחיל לחזר אחריה במרץ רב. החיזור נשא פרי, ומועד החתונה נקבע כבר לדצמבר. כבר הוזמן אולם במלון היסטון, וכבר נקנתה דירה בכמה אלף לירות, ברחוב כ"ס ב-נובמבר, כדי שלוג יהיה איפה לגור. ומי אתם חושבים היא הכלה החדשה של? הכלה החדשה שלו היא **מיריה בן-צבי**, אחותו של בעלה של מי שהיתה צריכה להיות אשתו הקודמת. או ליתר פש-טות: סמי נושא לו לאשה את מי שהיתה צריכה להיות גיסתו. ומקבל בתור גיסה, את מי שהיתה צריכה להיות אשתו.

קופל

ציארה וגילה

גבר אחר: **ציארה דנובה**, שחקן. ומה שמעניין, שגם הוא התגרש לא מזמן מאש-תו. אומרים שכמו דליה, היתה זו היא שגרמה לגירושיו שלו. וכיוון שגילה עוב-דת עכשיו לא פחות מדליה, מניחים שאין שום סיכוי שיהיה לה זמן להתחתן איתו בקרוב. לא ברור אם היא בכלל תמצא לה זמן להתגרש מבעלה הקודם.

שחקן חופשי - או: הצגה אחרי ההצגה

תיים הראש הנואש של שמעון המשיך להציץ מהחלון, ולהתחנן שיוציאו אותו. קהל רב התאסף ברחוב למטה והסי-תכל בעניין רב על ההצגה. מישוהו הציע לשמרון לדקלם את המלט, בהזדמנות זו, שכבר יש קהל. שמעון לא הסכים, והמשיך לדקלם את תוציאו אותי מכאן, אבל הקהל נהנה גם מזה. כעבור שעה הגיע **יוסי ידון** עם הי-מפתחות ושמעון בר יצא לחופשי. האשה שלו חיבקה אותו באושר, והוא התיישב על יד כל האנשים החופשיים והמאור-שרים, לשתות קפה מתחת לתיאטרון.

ההצגה נסתיימה. ולמה הוא צריך להיות בתיאטרון בשעה שכולם נמצאים בקפה. ואז האשה שלו הסתכלה סביבה, וי-הודיעה שבאמת, נכון, שמעון נאבד לה. מישוהו עלה על שולחן ושאל מה-השחקן מה הוא רוצה. הראש של הי-שחקן שהציץ מחלון התיאטרון הוציא קולות צרודים: „תוציאו אותי מכאן, תוציאו אותי מכאן.“ שאלו אותו מה הוא עושה שם, והוא אמר שהוא נסגר בפנים ולא יכול לצאת. ניסו לפתוח את הדלת, והדלת לא נפ-תחה. שלחו להביא את השוער, וביני-

ההצגה של „גן הדובדבנים“ נסתיימה. הקהל מחא כף והלך הביתה. השחקנים הורידו את האיפור, רחצו את הפנים, החליפו את הבגדים, כיבו את האורות, סגרו את התיאטרון, והלכו לקפה ש-ממול לשתות קפה. הם עוד לא הספיקו להיהנות מהקפה שהזמינו, ופתאום נשמע מעליהם קול עמוק, דרמטי: „תוציאו אותי! תוציאו אותי!“ הקול היה אמנם קולו של שמעון בר, אבל לא היה ברור למה הוא צריך לדקלם כל מיני דברים דווקא לאחר ש-